

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист певних послуг, що базуються на умовному доступі або складаються з нього

Цей Закон визначає правові та організаційні засади захисту деяких послуг, що базуються на умовному доступі або складаються з умовного доступу.

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) заборонені послуги - послуги, що складаються з:

- встановлення, обслуговування або заміни незаконних пристроїв умовного доступу;

- передачі комерційної інформації для просування незаконних пристроїв умовного доступу або послуг, пов'язаних з ними.

2) захищена послуга - будь-яка з послуг, що зазначена в статті 2 цього Закону, якщо вона надається за винагороду та на основі умовного доступу;

3) незаконний пристрій умовного доступу - будь-яке обладнання або програмне забезпечення, розроблене або адаптоване для надання доступу до захищеної послуги без попереднього дозволу постачальника послуг;

4) передача комерційної інформації - послуга, предметом якої є надання в будь-якій формі інформації для сприяння економічної діяльності, зокрема реклама, прямий маркетинг та інше стимулювання збуту;

5) послуги умовного доступу - послуги, предметом яких є використання пристроїв умовного доступу;

6) послуги, що складаються з умовного доступу - послуги, використання яких залежить від попереднього придбання замовником пристрою умовного доступу або отримання індивідуального дозволу на доступ до даної послуги;

7) пристрій умовного доступу - будь-яке обладнання або програмне забезпечення, розроблене або адаптоване для надання доступу до захищеної послуги;

8) супутня послуга - встановлення, обслуговування або заміна пристроїв умовного доступу, а також надання комерційних послуг щодо таких пристроїв або захищених послуг;

9) умовний доступ - будь-які технічні заходи та / або зобов'язання, за допомогою яких здійснюється доступ до захищених послуг;

Стаття 2. Захищені послуги

1. Захищеними послугами є наступні послуги, у разі, якщо вони надаються за винагороду та на основі умовного доступу:

1) розповсюдження аудіовізуальних програм та передач у значенні положень Закону України «Про телебачення і радіомовлення»;

2) розповсюдження аудіопередач (аудіопрограм) у значенні положень Закону України «Про телебачення і радіомовлення»;

3) інші послуги, що надаються на індивідуальний запит одержувача електронними засобами без присутності сторін одночасно, якщо вони надаються за винагороду та базуються на умовному доступі.

2. Надання умовного доступу до послуг, що зазначені в частині першій цієї статті, також вважається захищеною послугою.

Стаття 3. Послуги, що надаються електронними засобами

1. Послуга надається електронними засобами, якщо її надання відбувається шляхом надсилання та отримання даних у пункті призначення за допомогою електронних пристроїв обробки, включаючи цифрове стиснення, а також зберігання даних, тоді як дані передаються повністю через електронну комунікаційну мережу, в межах значення п. 25 статті 2 Закону України «Про електронні комунікації».

2. До послуг, що надаються в електронному вигляді, у значенні частини першої цієї статті, не належать наступні послуги:

1) матеріального характеру, навіть якщо вони забезпечені використанням електронних пристроїв, таких як банкоматів, пристроїв видачі квитків, контролю входу та забезпечення належної сплати зборів за в'їзд на платні автомобільні шляхи або автомобільні стоянки;

2) полягають у розповсюдженні будь-якої інформації на статичних носіях, таких як дискети, CD-ROM або DVD.

Стаття 5. Право на доступ до захищеної послуги

1. Якщо інше не передбачено договором між постачальником та одержувачем послуги, особа, яка сплатила винагороду, встановлену постачальником за послугу, або зобов'язалася виплатити таку винагороду протягом певного періоду, повинна отримати індивідуальний дозвіл на доступ до захищеної послуги, яка зазначена у договорі.

Стаття 6. Незаконні пристрої

1. Забороняється діяльність стосовно:

1) виробництва, імпорту, поширення, продажу, оренди або зберігання в комерційних цілях незаконних пристроїв умовного доступу;

2) установки, обслуговування або заміни незаконних пристроїв умовного доступу в комерційних цілях;

3) використання комерційних комунікацій для просування незаконних пристроїв умовного доступу;

4) володіння або користування незаконним пристроєм умовного доступу з метою отримання фінансової вигоди.

Стаття 7. Відповідальність

1. Адміністративно-господарські санкції відповідно до Господарського кодексу України застосовуються до суб'єктів господарювання, які:

1) з метою реалізації виробляють незаконні пристрої умовного доступу;

2) здійснюють реалізацію незаконних пристроїв умовного доступу;

3) надають заборонені послуги.

2. Адміністративні стягнення відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення застосовуються до фізичних осіб, які

володіють або користуються незаконними пристроями умовного доступу з метою отримання фінансової вигоди.

3. Суми стягнених санкцій зараховуються до державного бюджету.

Стаття 8. Конфіскація незаконних пристроїв

1. Рішення щодо конфіскації незаконних пристроїв умовного доступу, які є складовими об'єктами діяльності, зазначеної в частинах першій та другій статті 7 цього закону приймає суд.

Стаття 9. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через **шість місяців** з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

доповнити статтею 148⁶ такого змісту:

«Стаття 148⁶. Володіння або користування незаконними пристроями умовного доступу з метою отримання фінансової вигоди

Володіння або користування незаконними пристроями умовного доступу з метою отримання фінансової вигоди, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2) У Законі України «Про електронні комунікації»:

статтю 2 доповнити таким терміном:

«розширене цифрове телевізійне обладнання – приставки, призначені для підключення до телевізорів або інтегровані з цифровим телевізором, здатні приймати послуги цифрового інтерактивного телебачення;»;

розділ IV доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 19¹. Умовний доступ до цифрових телевізійних та радіо-служб

1. Постачальники електронних комунікаційних послуг з умовного доступу, незалежно від засобів передачі, що використовуються для надання послуг умовного доступу до послуг цифрового телебачення і радіомовлення та інших послуг доступу, необхідних для здійснення мовлення, повинні:

1) пропонувати всім мовникам на справедливій, розумній і недискримінаційній основі та з дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції технічні послуги, що дозволяють надавати через канали мовлення послуги мовлення телеглядачам або радіослухачам, авторизованим за допомогою декодерів, керованих постачальниками таких послуг;

2) вести окремі фінансові рахунки щодо своєї діяльності як постачальників електронних комунікаційних послуг з умовного доступу.

2. При наданні прав використання (ліцензії) на промислову власність виробникам споживчого обладнання для послуг мовлення, власники таких прав не повинні визначати умови, що забороняють, стримують або перешкоджають включенню до такого ж обладнання:

1) загального інтерфейсу, який дозволяє з'єднання з кількома іншими системами доступу або;

2) спеціальних засобів для іншої системи доступу, у разі виконання відповідних та обґрунтованих умов, що забезпечують безпеку операцій постачальників послуг систем умовного доступу.

3. Регуляторний орган періодично проводить відповідно до цього Закону аналіз відповідного ринку з метою визначення необхідності збереження, зміни або скасування зобов'язань, передбачених частиною першою цієї статті.

Якщо в результаті аналізу ринку регуляторний орган встановлює, що одне або більше підприємств не мають значного ринкового впливу на відповідному ринку, він може прийняти рішення про зміну або скасування зобов'язань стосовно цих постачальників підприємств в тій мірі, в якій це не матиме негативного впливу на:

1) доступність для кінцевих користувачів радіо- та телевізійних передач, каналів мовлення та пов'язаних з ними додаткових послуг, в тому числі, для забезпечення відповідного доступу кінцевих користувачів з інвалідністю, а також даних, які підтримують підключені телевізійні послуги та електронні телегіди; та

2) забезпечення ефективної конкуренції на таких ринках щодо:

роздрібних послуг цифрового телебачення та радіомовлення;

систем умовного доступу та інших пов'язаних засобів та послуг.

Рішення і відповідно до цієї частини приймаються регуляторним органом після проведення консультацій відповідно до цього Закону та надсилаються сторонам, інтереси яких зачіпають, протягом трьох робочих днів з моменту їх прийняття.»;

статтю 35 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«У разі необхідності забезпечення доступності для кінцевих користувачів послуг цифрового радіо- і телевізійного мовлення та пов'язаних з ними послуг, визначених законодавством, регуляторний орган приймає рішення про накладення на постачальників мереж електронних комунікацій зобов'язання щодо надання доступу до інтерфейсів (між прикладним програмним забезпеченням наданими мовниками чи провайдерами програмної послуги і ресурсами в розширеному цифровому телевізійному обладнанні для цифрового телевізійного і радіо- мовлення) та/або електронних програмних довідників, на справедливих, обґрунтованих та недискримінаційних умовах, в тому числі щодо термінів. Таке рішення приймається з проведенням консультацій з Національною радою з питань телебачення і радіомовлення.»;

змінити нумерацію частин п'ятої та шостої статті 38 на шосту та сьому відповідно;

розділ VII доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 36¹. Сумісність радіоприймачів і споживчого цифрового телевізійного обладнання

1. Автомобільні радіоприймачі та споживче цифрове телевізійне обладнання повинні відповідати вимогам щодо сумісності, встановленим центральним органом виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра за погодженням з Національною радою з питань телебачення і радіомовлення України, в тому числі щодо:

дескрембування цифрових телевізійних сигналів з урахуванням вимог європейської організації стандартизації (ETSI);

відображення сигналів, переданих в прозорому вигляді;

обладнання цифрових телевізорів щонайменше однією розеткою відкритого інтерфейсу, що відповідає вимогам європейської організації стандартизації (ETSI);

здатності автомобільних радіоприймачів приймати та відтворювати послуги цифрового ефірного радіомовлення.»;

частину першу статті 126 доповнити пунктом наступного змісту:

«8) у разі:

8.1) виробництва незаконних пристроїв умовного доступу з метою їх реалізації;

- штраф у розмірі 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

8.2) здійснення реалізації незаконних пристроїв умовного доступу;

- штраф у розмірі від 1 тисячі до 5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (відповідно до методики, що встановлюється регуляторним органом) за кожен факт порушення;

8.3) встановлення, обслуговування або заміни незаконних пристроїв умовного доступу;

- штраф у розмірі від 1 тисячі до 5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (відповідно до методики, що встановлюється регуляторним органом) за кожен факт порушення;

8.4) передачі комерційної інформації для просування незаконних пристроїв умовного доступу або послуг, пов'язаних з ними;

- штраф у розмірі від 1 тисячі до 5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (відповідно до методики, що встановлюється регуляторним органом) за кожен факт порушення;».

3) У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., N 18, ст. 155 із наступними змінами):

частину першу статті 1 доповнити таким терміном:

«умовний доступ - будь-які технічні заходи та / або зобов'язання, за допомогою яких здійснюється доступ до захищених послуг з розповсюдження аудіовізуальних програм та / або аудіопередач (аудіопрограм);»;

розділ V доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 55². Незаконні пристрої умовного доступу до аудіовізуальних програм та аудіопрограм

1. Забороняється діяльність стосовно:

виробництва незаконних пристроїв умовного доступу до аудіовізуальних програм та аудіопрограм з метою їх реалізації;

здійснення реалізації незаконних пристроїв умовного доступу до аудіовізуальних програм та аудіопрограм;

встановлення, обслуговування або заміни незаконних пристроїв умовного доступу до аудіовізуальних програм та аудіопрограм;

передачі комерційної інформації для просування незаконних пристроїв умовного доступу до аудіовізуальних програм та аудіопрограм або послуг, пов'язаних з ними;

володіння або користування незаконним пристроєм умовного доступу до аудіовізуальних програм та аудіопрограм з метою отримання фінансової вигоди.».

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України